

ดิฉันได้ไปแลกเปลี่ยน ณ มหาวิทยาลัยเมจิกะคุอิน วิทยาเขตชิโรคาเนะได จ.โตเกียว เป็นระยะเวลาหนึ่งปีการศึกษา ทางมหาวิทยาลัยเมจิกะคุอินได้จัดกิจกรรมเพื่อนักศึกษาต่างชาติ และเปิดโอกาสให้ทำความรู้จักกับนักศึกษาญี่ปุ่นมากมาย ซึ่งกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ก็สอดคล้อง และเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ยิ่งน่าสนุกและได้รับรู้ถึงความเป็นญี่ปุ่นจริงๆ เช่น ช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม ทางมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทัศนศึกษาที่นิกโก้และบริเวณรอบภูเขาไฟฟูจิ ซึ่งเป็นจุดชมวิวใบไม้เปลี่ยนสีที่ดี หรือช่วงเมษายน มีกิจกรรมชมดอกซากุระ จัดโดยทางมหาวิทยาลัยและนักศึกษาเมจิกะคุอินที่ทำหน้าที่เป็นบัดดี้ให้กับนักศึกษาต่างชาติตลอดระยะเวลาการแลกเปลี่ยน หรือช่วงเริ่มเข้าฤดูร้อน ก็มีกิจกรรมเก็บผลลูกพีชเป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมเช่น การชงชา ใส่กิโมโน ทำให้รู้สึกถึงความเป็นญี่ปุ่นทั้งประเพณีวัฒนธรรมด้วย และนอกจากกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้แล้วนั้น ทางผู้ดูแลนักศึกษาแลกเปลี่ยนจะช่วยแนะนำกิจกรรมจากองค์กรภายนอกด้วยเช่น กิจกรรมที่ดิฉันเข้าร่วมในช่วงปิดเทอมคือ ค่ายศิลปะป้องกันตัวของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้ประสบการณ์ที่หาได้ยาก ได้เรียนรู้และลองปฏิบัติจริงไม่ว่าจะเป็น คาราเต้ ยูโด ยิงธนู(คิวโด) ซูโม่ ฯลฯ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งยังได้เพื่อนชาวต่างชาติที่มีความสนใจในญี่ปุ่นเหมือนกัน

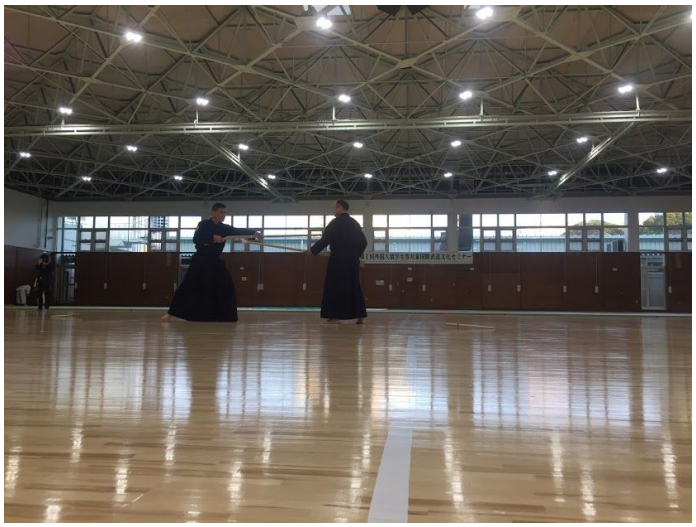
(เพื่อนนักศึกษาต่างชาติและบัดดี้ชาวญี่ปุ่น)

ทางด้านการเรียนและวิชาการ มีนักศึกษาเนื่องจากมีนักเรียนจากหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ไทย อังกฤษ จีน อเมริกา เกาหลี ฝรั่งเศส เยอรมนี ฟิลิปปินส์ เนเธอร์แลนด์ จึงมีความหลากหลายอย่างมากในวิชาที่มีการแลกเปลี่ยนทางความคิด วัฒนธรรม รวมถึงสภาพสังคมของประเทศนั้นๆ นอกจากจะได้เรียนภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นแล้ว ยังได้เรียนสิ่งเหล่านี้ของประเทศอื่นๆด้วย เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่ๆได้อย่างดี แม่จะมีความหลากหลายทางเชื่อชาติแต่ทุกคนมีจุดร่วมกันคือภาษาญี่ปุ่น ขณะเรียนจึงมีกำลังใจและแรงผลักดันในการเรียนมากขึ้นด้วย ในชั่วโมงเรียนภาษาญี่ปุ่น อาจารย์จะสอนให้พูดความคิดของตัวเอง แสดงจินตนาการ และคิดวิเคราะห์ หัวข้อที่เรียนจะเป็นเรื่องใหม่ๆไม่ยึดตามหลักตำราเรียนเล่มใดเล่มหนึ่ง เป็นบทความ ข่าว นวนิยาย เป็นประสบการณ์ใหม่ๆทางการเรียน นอกจากนี้จะมีวิชาสายวัฒนธรรม สังคม เช่น วิชาชงชา วิชาคาบุกิ วิชาประวัติศาสตร์สมัยเอโดะ เป็นต้น และมีการศึกษานอกสถานที่ เช่น ทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ ชมละครคาบูกิที่โรงละคร พร้อมเวิร์คชอปร่วมกับนักแสดงคาบูกิ เป็นต้น

ด้านชีวิตประจำวัน ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่การเดินทางสะดวกสบาย ทั่วถึง และมีความปลอดภัย ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อเปิดให้บริการมากมาย บริเวณหอพักเป็นย่านชุมชนค่อยข้างใจกลางเมือง แต่ยังมีความสงบ ไม่อึกทึก เหมาะสมกับการอยู่และพักผ่อน รวมถึงด้านสาธารณูปโภคอย่างไฟฟ้า น้ำประปา ถนน ก็สะอาด อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมทั้งประกันสุขภาพ ที่มีไว้ให้อุ่นใจและไม่ต้องกังวลเรื่องค่ารักษา

(บรรยากาศกิจกรรมอบรมเรื่องศิลปะการต่อสู้แบบญี่ปุ่น)

(บรรยากาศขณะชมการให้ความรู้เกี่ยวกับคาบูกิภายในโรงละครแห่งชาติ)

หอพักของทางมหาวิทยาลัยจะอยู่นอกบริเวณมหาวิทยาลัย เดินทางโดยรถไฟประมาณ15นาที มีเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม ทั้งเครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า ห้องครัว โทรทัศน์ เครื่องนอน อินเตอร์เน็ต โต๊ะ ฯลฯ นับว่าครบครันและไม่รู้สึกขัดสน โดยค่าหอพัก เสียค่าใช้จ่าย80,000บาท/ปี ให้กับทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยไม่เสียค่าไฟฟ้า น้ำ หรืออินเตอร์เน็ตใดๆเพิ่มเติม

สภาพแวดล้อมปลอดภัย ดิฉันมักจะออกกำลังกายโดยการวิ่ง เดินเล่นในเขตที่อยู่ และสำรวจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆอยู่เสมอ ในเวลาว่างหลังเลิกเรียน หรือวันหยุดนอกจากเรียนและทำการบ้านแล้ว มักจะออกไปข้างนอกกับเพื่อน ทั้งเพื่อนชาวญี่ปุ่นที่รู้จักกันในมหาวิทยาลัยเมจิกักคุอิน เพื่อนชาวญี่ปุ่นที่รู้จักจากกิจกรรมในมหาวิทยาลัยธรรมศาตร์ และเพื่อนชาวไทย เป็นการพบปะสังสรรค์ พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด ซื้อของ ท่องเที่ยว ชมนิทรรศการต่างๆ หรือร่วมกิจกรรม หาประสบการณ์ใหม่ๆ

ดิฉันรู้สึกว่าการไปแลกเปลี่ยนในครั้งนี้เป็นประสบการณ์ที่ดีและหาได้ยากยิ่ง คุ้มค่าที่ได้รับโอกาสมาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยเมจิกักคุอิน

